

МОТИВИ към определение по НЧД 2891/2023г. по описа на Софийски
градски съд – Наказателна колегия , 25 състав

Производството е по реда на чл.457 и сл. НПК.

Образувано е по предложение от Главния прокурор на Република България за постановяване на определение за приспособяване на присъдата, с която българският гражданин Р. С. К. е осъден да изтърпи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от осемнадесет години за извършено престъпление по чл.262,ал.2,б.„б“ и ал.4,б.„а“ от НК на Грузия. С предложението се иска да бъдат решени въпросите, свързани с изпълнение на присъдата – да се определи текстът от Наказателния кодекс на Република България, на който съответства извършеното от К. престъпление, режимът за изтърпяване на наказанието на територията на Република България и да бъде определен размерът на изтърпяната и предстоящата за изтърпяване част от наказанието.

В съдебно заседание представителят на Софийска градска прокуратура намира, че са налице основанията за приемане за изпълнение на постановената от съда в Грузия присъда като счита, че извършеното престъпление, за което К. е бил осъден е съответно на престъпление по чл.242,ал.4 вр. ал.2 от НК. В този смисъл посочва , че наказанието, на което е осъден българският гражданин не надвишава максималния размер, предвиден по българския НК. Прокурорът счита, че първоначалният режим на изтърпяване на наказанието следва да е „строг“, както и че са налице основанията за приспадане на времето, през което осъденият е бил задържан и е търпял наказанието в Грузия, считано от 26.01.2015г. и времето, през което е бил задържан в България до влизане на настоящото определение в сила.

Защитата на осъденото лице в съдебно заседание пледира за уважаване предложението на Главния прокурор като се съгласява със становището на прокурора относно правната квалификация на деянието, изразено в съдебното заседание. Иска съдът да приспадне при признаване на присъдата постановена в Грузия, времето през което същият е изтърпявал наказанието си

Осъденото лице Р. С. К. се присъединява към изложеното от своя защитник. Иска от съда да вземе предвид, че в Грузия е задържан от 26.01.2015г

Софийски градски съд като взе предвид становището на страните и материалите по делото, намери за установено следното:

В производство съставът на съда следва да вземе предвид както разпоредбите на вътрешното законодателство – чл.453 – чл.457 НПК, така и разпоредбите на Конвенцията за трансфер на осъдени лица, съставена в Страсбург на 21.03.1983г., ратифицирана от нашата страна и обнародвана в

ДВ бр. 39/10.05.1994г., както и допълнителния протокол към нея, ратифициран със закон, приет на 28.01.2004г., в сила за Република България от 01.07.2004г.

Р. С. К. е роден на 07.10.1981г в гр. София, българин, с български гражданин, осъждан, неженен, със средно образование, безработен, с ЕГН *****. С адресна регистрация в гр. София, ж.к. Люлин, ****.

С присъда от 16.10.2015г. по дело № 1-113-15 на Окръжен съд Ахалцихе, потвърдена с решение от 19.07.2017г. по дело № 16/1084-15 на Апелативен съд гр.Тбилиски, Република Грузия българският гражданин Р. С. К. е признат за виновен за това, че на 24.01.2015г в 17,25ч в организирана група с Г.А. и С.П., незаконно внасят на територията на Грузия от територията на Република Армения през ГКПП Ниноцминда, наркотични вещества – кокаин/сол/ с общо тегло 6295,95гр, което съставлява престъпление в особено големи размери. С посоченото деяние К. е извършил престъпление „незаконен внос на наркотични вещества в Грузия, в организирана група, в особено големи размери“ - престъпление по 262,ал.2 б.„б“ и ал.4, б.„а“ от Наказателния кодекс на Грузия.

По отношение на така описаното престъпление решаващият съд е наложил на българския гражданин К. наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 18 години. Българският гражданин е бил задържан по наказателното производство на 26.01.2015г, съгласно представената справка от личното досие на К. от Затвор, Учреждение № 8 / учреждение за затваряне и лишаване от свобода от затворен тип/, издаден на 24.04.2023г.

Престъплението, за което Р. К. е осъден в Грузия, според състава на съда, съответства на престъпление по чл. 242,ал.2 вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 от НК на Република България.

От изложената фактология в приетата за изпълнение присъда и изложение на обстоятелствата, при които е осъществено престъпното посегателство се установява, че в началото на месец януари 2015г. започва укорена процедура по издаване на паспорти на лицата Г.А. и С.П., които са се съгласили да транспортират наркотични вещества срещу пари от Москва до Ереван и от Ереван до Турция. На 20.01.2015г. двете лица били закарани до летището от лицето „Фиго“. Последният дал на Г.А. мобилен телефон, чрез които трябвало да поддържат връзка с трето лице, на телефонен номер ****, абонат на „Виваком“. Самолетът, с които пътували А. и П. кацнал на летището в Москва след полунощ. На дадения телефон лицата получили съобщения и впоследствие на терминала се срещнали с осъдения Р. К., с когото прекарвали около два часа, преди следващия полет. Р. К. обяснил на А. и П., че трябва да пренесат кокаин от Ереван до Турция След кацането на трите лица в Ереван, Р. ги насочил към хотела, в които следвало да преспят. Тъй като нямало резервация в хотела, А. и П. се свързали по телефона с Р. К., които уредил стаята. Вечерта на телефона двамата получили известие, че в хотела ще ги посети лице, за да им вземе мерки. На следващия ден около

13.00ч в стаята им дошъл мъж, който говорил лошо български език, представил се , че е от Ливан, след което взел носените от него шест целофанени пакета, съдържащи бял прах и ги фиксирал по телата им. Лицето поискал да види как се движат тях А. и П., после оставило два билета за Истанбул и сумата от 64 000 драма за хотела и им казал, че на другия ден в 6 ч сутринта, че ги заведе до автогарата, от където ще отпътуват. Вечерта А.и П. получили съобщение с въпрос дали при тях е дошъл човек. На сутринта дошъл ливанец, закрепил наркотичните вещества по телата на двамата и ги завел до автогарата, където ги чакал осъденият Р. К., който също проверил как ходи Г.А.. Ливанецът обяснил на А.и П., че ще се видят в Турция. Р. К. , А. и П. влезли в автобуса и отпътували, като пресекли границата на Армения безпроблемно и влезли в на територията на Грузия На граничния пункт, Г.А. преминал първи, след него Р. К.. С.П. преминал също, но след няколко крачки бил спрян и извикан за проверка в отделно помещение. По-късно в помещението бил въведен и Г.А. . по отношение на лицата бил извършен обиск, при което били намерени и иззети закрепените по телата им общо десет пакета наркотични вещества. За проверка бил извикан и Р. К., в когото не било намерено наркотично вещество. В хода на производството било установено, че наркотичното вещество, намерено у А. и П. е с общо количество е 6295,95 гр кокаин, което е в особено големи размери, тъй като надвишава многократно индикатора от 6 гр. В мотивите към присъдата е посочено, че в телефона на Р. К. са открити снимки на Г.А. и С.П. и паспортни снимки на лицата, визитка на хотела в Ереван.Посоченото наред с самопризнанията на А. и П. установяват, че К. е контролирал дейността им. Тези обстоятелства са описани в в мотивите към присъда от 16.10.2015г. по дело № 1-113-15 на Окръжен съд Ахалцихе, потвърдена с решение от 19.07.2017г. по дело № 16/1084-15 на Апелативен съд гр.Тбилиски, Република Грузия .

Съдът намира, за съответно престъпление, съгласно НК на Република България на престъплението по чл.242,ал.2 вр. чл.20,ал.2 вр. ал.1 от НК. За същото е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ за срок до десет до петнадесет години и глоба от сто хиляди до двеста хиляди лева за пренасяне през границата на страната на високорискови наркотични вещества без надлежно разрешение. В този смисъл наложеното от компетентния грузински съд наказание лишаване от свобода за срок осемнадесет години, наложено на Р. К. надвишава максималния срок на лишаване от свобода, предвиден за съответното престъпление по българския наказателен кодекс. В този смисъл съдът намери, че са налице основанията на чл.457, ал.4 от НПК за намаляване на наложеното наказание на Р. К. до о максималния срок, предвиден в чл.242,ал.2вр. чл.20,ал.2 вр. ал.1 от НК Съдът не се съгласява с посочената от прокурора правна квалификация на деянието съгласно българския наказателен кодекс, тъй като ал.4 на чл.242 от НК изиска предметът на контрабандата, в случая високорисковите наркотични вещества да е в особено големи размери и кумулативно случаят да е особено тежък. Съгласно

чл.93,т.8 от НК е посочено , че „особено тежък случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на настъпилите вредни последици и на други отегчаващи обстоятелства разкрива изключително висока степен на обществена опасност на деянието и дееца. Съдебният състав не намери в мотивите към присъдата и решението на съдилищата в Грузия, описание на обстоятелства, които да квалифицират настоящото деяние като особено тежък случай, поради неговата обективната си специфика, която не надхвърля обикновените случаи на същото престъпление.

Съдът намира, с оглед справката за съдимост на осъденото лице, съгласно която същият е неосъждан към момента на деянието, както и предвид срока на наложеното наказание, са налице основания на чл.57, ал1.т.2, б.“а“ от ЗИНЗС, поради което Р. С. К. следва да изтърпи наложеното му наказание от грузински съд „лишаване от свобода“ за срок от осемнадесет години, намален на основание чл.457,ал.4 от НПК на петнадесет години при първоначалния строг режим.

Съдът на основание чл.457, ал.5 от НПК, приспадна предварителното задържане и изтърпяната част от наказанието от К. в Грузия,считано от 26.01.2015г., съгласно представената справка от личното му досие до предаването му до приемането и привеждането му, на основание чл.355 от НПК, в Република България и настаняването му затвора гр. София на 25.04.2023г , както и от 25.04.2023г. до влизане на настоящото определение в сила.

Съдът не прие за изпълнение присъдата в частта ѝ , с която Р. С. К. е наказан за срок от пет години с лишаване от право да управлява превозни средства, да практикува адвокатска дейност, да осъществява дейност в педагогически и учебни заведения, да работи в органи на държавната власт – държавни и местни бюджетни институции, от правоспособност да заема обществена длъжност, право да произвежда, закупува, съхранява и носи оръжие и за срок от 10 години с лишаване от право да извършва медицинска и /или фармацевтична дейност, както и право да учредява, управлява и представлява аптека, тъй като съгласно българския наказателен кодекс, такова не е предвидено.

Така мотивиран съдът постанови своето определение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.